

HAMVAZÓSZERDA

ÖKUMENIKUS VESPERÁS HAMVAZÁSSAL

KEZDÉS

Zsolt 69,2

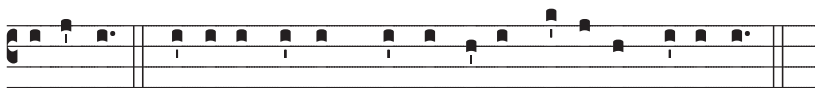
Is-te-nem, hallgass hí-vá-somra! Uram, si - ess se-gítségemre!

Dicsőség az Atyá-nak és Fi - ú-nak és Szentlé-lek Istennek.

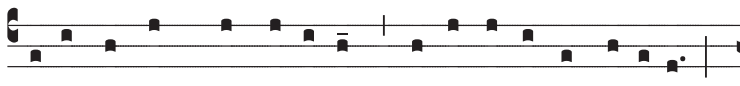
Mi-képpen kezdetben, most és mindenkor és mindö-rökkön ö-rök-

ké. Ámen. Dicsé-ret ne-ked, Krisztus, ö-rök dicső-ség Ki-rálya!

HIMNUSZ

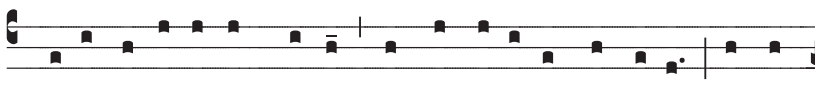
Brev. Maur. (Nagy Szent Gergely)

Sza-vunkat halld meg, jó U-runk, A hozzád esdő szó-za-tot:

Amellyel sírva kér imánk E negyven szent nap alkonyán.

2 Szi-vekbe lá- tó nagy Bí- ró, Te gyöngé-ségünk isme-red, Annak

ki hozzád vissza - tér Bocsá-na-todnak add kegyét. Á-men.

3 Vétkeztünk ellened sokat,
De vallomásunk elfogadd:
Engedj szent, áldott nevedért
A bánkódóknak enyhülést.

4 Az üdvös megtartóztatás
A testnek gögjét törje meg,
S immár ha józan lett a szív,
Megvesse bűnnek szennyeit.

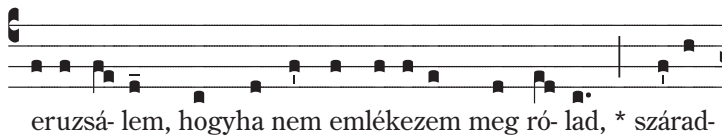
5 Osztatlan Egység, tedd meg ezt,
Szentháromság, te add meg ezt:
Nekünk az üdvös böjtídő
Legyen sok jót gyümölcsöző. Ámen.

1. ANTIFÓNA

Zsolt 136,5-6

I.d

J

eruzsá- lem, hogyha nem emlékezem meg ró- lad, * szárad-

jon el jobbam, ha el-fe-ledlek té-ged.

137 (136). ZSOLTÁR (1-6)

Babilon folyói mellett ültünk és sírtunk: *
amikor Sionra gondoltunk.

Hárfáinkat a fűzfákra függesztettük *
azon a földön.

Mert akik minket elhurcoltak, *
énekszót követeltek tőlünk.

Elnyomóink örömeidet kívántak hallani: *
„Énekeljetek Sion dalajból nekünk!”

Hogyan énekeljünk az Úrról éneket *
a számkivetés földjén?

Ha megfeledekzem rólad, Jeruzsálem, *
száradjon el a jobbam;

Tapadjon ínyemhez nyelvem, *
ha nem emlékezem meg rólad;

Ha minden örömöm közül *
nem Jeruzsálemet tartom legtöbbre!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

1. ANTIFÓNA *ismételve*

2. ANTIFÓNA

Zsolt 141,6

IV.A

U

ö-röksé-gem az é-lők országá-ban.

142 (141). ZSOLTÁR

[Tanítóköltemény Dávidtól, amikor a barlangban volt. Ima.]

Hangos szóval az Úrhoz kijáلتok, *
nagy szóval az Úrhoz könyörgök.

Panaszomat kiöntöm előtte, *
nyomorúságomat elébe tárom.

Amikor elcsügged bennem a lélek, *
ösvényeimet akkor is ismered.

Az úton, amelyen járok, *
tört vetettek nekem titokban.

Tekints jobbam felé és lásd meg: *
nincs senki, aki törődne velem.

Számomra nincs már menekvés, *
senki sincs, aki vigyázna énám.

Hozzad kiáltok, Uram, †
s azt mondom: „Te vagy oltalmam, *
te vagy örökségem az élők földjén!”

Figyelj könyörgő szávamra, *
mert nagyon mélyre aláztak engem.

Ments meg azoktól, akik üldöznek, *
mivel nagy erővel törnek ellenem.

Börtönömből vezess ki engem, *
hogy hálát mondhassak nevednek!

Akkor körém gyűlnek az igazak, *
mivel jót tettél velem.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak *
és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

2. ANTIFÓNA *ismételve*

3. ANTIFÓNA

Jel 15,3-4

IV.E

N

emze-tek Ki-rálya! * Ki ne félne té-ged? Ki ne magasztalná

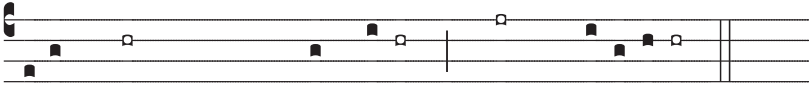
N

neved?

ÚJSZÖVETSÉGI ÉNEK (Jel 15,3-4)

Kántorok:

Mind:

Uram, csodálatosan nagyok műveid, * Mindenható Isten!

Útjaid igazságosak és igazak, *

Nemzetek Királya!

Ki ne félne téged, Uram, *

ki ne magasztalna neved?

Te vagy szent egyedül,

eljön minden nemzet és leborul előtted, * ítéleteid ismertté váltak.

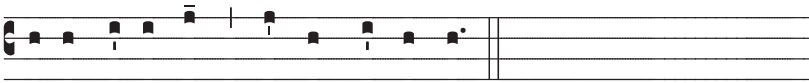
Dicsőség az Atyának és Fiúnak *

és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor * és mindörökkön örökké. Ámen.

3. ANTIFÓNA *ismételve*

KÖNYÖRGÉSEK

U-ram, irgalmazz, Krisztus, kegyelmezz!

A HAMVAZÁS ALATT

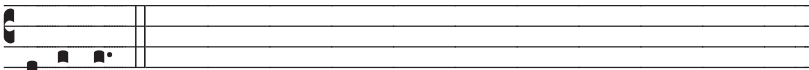
ANTIFÓNA I.

Zsolt 50,3.11

VIII.G

K

önyö-rülj raj-tam, U-ram, Istenem, * és hallgasd meg könyör-

gé-semet!

51 (50). ZSOLTÁR

ANTIFÓNA II.

Zsolt 129,4

I.d

H a felro-vod, U-ram, a vétkeket, * ki áll meg, Uram, e-lőtted?

79 (78). vagy 130 (129). ZSOLTÁR

MAGNIFICAT-ANTIFÓNA

Mt 6,20

VII.a

G yűjtse-tek kincset az égben, * ahol sem moly, sem rozsda nem
emészt, nem ássa ki tolvaj s nem lopja el. Mert ahol kincsed van,
szí-ved is ott lesz.

MAGNIFICAT (Lk 1,46-55)

Magasztalja lelkem az Urat, *
ujjongjon szívem üdvözítő Istenemben.

Tekintetre méltatta alázatos szolgáló lányát: *
lám, ezentúl boldognak hirdet minden nemzedék.

Mily nagy dolgot művelt velem *
ó, a hatalmas, akit Szentnek hívunk.

Nemzedékről nemzedékre megmarad irgalma *
azokon, akik félik őt.

Nagyszerű dolgokat művelt karja, *
a szívükben gőgösöket széjjelszórta.

Uralkodókat űzött el trónjukról, *
de a kicsinyeket magasra emelte.

Betöltötte az éhez^őket minden jóval, *
a gazdagokat elbocsátotta üres kézzel.

Fölkarolta szolgálját, Izraelt: *
megemlékezett irgalmáról,

Melyet atyáinknak hajdan megígért, *
Ábrahámnak és utódainak örökkön örökké.

Dicsőség az Atyának és Fjúnak *
és Szentlélek Istennek.

Miképpen kezdetben, most és mindenkor *
és mindörökkön örökké. Amen.

ANTIFÓNA *ismételve*

KÖNYÖRGÉSEK

Ké-rünk té-ged, hallgass meg minket!

MIATYÁNK, ZÁRÓKÖNYÖRGÉS ÉS ÁLDÁS

M ondjunk áldást az Úrnak! Istennek legyen há- la!

ZÁRÓÉNEK

EVANGÉLIKUS ÉNEKESKÖNYV 198

Johann Heermann 1585–1647

Ó, drá-ga Jé - zus, va-jon mit vé - tet - tél,
I - lyen ke-mé-nyen hogy meg - í - tél - tet - tél?
Mi bünt ta-lál-tak ben-ned és mi vét-ke-t, Kikel-i-tél-tek?

2 Megostoroznak, szent arcodba vágnak, / Szűrő tövissel gúnyból ko-
ronáznak. / S te keresztfádon túrsz, míg őket áldod, / Kínt, szomjúságot.

3 Én, én okoztam minden szenvedésed. / Bűneim vittek keresztfára
téged. / Mindazt, mit, Jézus, eltúrtél helyettem, / Én érdemeltem.

4 Ily büntetésre álmétkodva nézünk: / Pásztorunk szenved juhaiért,
értünk, / És mert szolgái adósságba estek, / Az Úr fizet meg.

5 Ó, mérhetetlen szeretet csodája! / Az vitt a kínok, fájdalmak útjára! /
Én múltó földi örömeimben éltem, / S véred hullt értem.

6 Ég, föld Királya, kit Úrnak vall minden, / Mint adjon halát irgalma-
dért szívem? / Nincs elég drága, mit neked adhatnék, / Kincs és
ajándék!

7 Céломhoz érve, trónod elé lépek, / Rám ragyog égi, örök békessé-
ged. / Ott is irgalmad, szereteted áldom, / Édes Megváltóm!